

мой синко, нѣмашъ друга работа?“— „О, деле, стрино, остави ма, извикахъ азъ. Знаешъ ли ти, че това не е проста препеляшка?“— „А що е то?“— „Тая препеляшка е чудна; тя е като нашата земя: върти са като земята и на нея ставатъ дни и нощи.“— „Ахъ, ти, патко липкава! ти пакъ си захваналъ да ставашъ околчестъ гаупецъ; пакъ захвана да ти са върти главата; пакъ си станалъ шемедень.“— „Азъ, стрино Кузмовице, сѣкога ща да си остана такавъ. Азъ ща да ида съ моиятъ господаринъ въ градътъ и тамъ ща да са поуча книга.“— „Ехъ, ти, лапни шарене! Какъ щешъ ти да идешъ въ градътъ, когато тамъ сѣко колѣло може да та смачка!“— „А знаешъ ли, стрино, че и колѣлото е твърде чудно нѣщо; то двѣ работи върши въ едно и сѣщо време.“— „Ехъ, ти захвана пакъ да са въртишъ! Не си ти за добри господари! сѣвсѣмъ та развалиха тие съ своята доброта и галене!“

СВѢТЛА ЛИ Е НАШАТА МЕСѢЧИНА, ИЛИ Е ТЕМНА.

Не трѣба и да ви разказвамъ, че месѣчината е така сѣщо околчеста, каквато е и земята, т. е. че и тя е отъ сѣка една страна, като лебеница; съ една дума, че и тя е валчесто тѣло, а не плоска петура. А ако тя намъ и да са чини плоска, то това става